

Parazit

Mümtaz'er Türköne
19/12/2010



Bu tabiri, evvelki akşam Şanlıurfa'da bağırıp çağırarak konuşmamı engelleyen 10-15 kişilik grup için kullanıyorum.

Parazit, elektronik iletişimde gönderilmek istenen bilgi sinyaline karışarak mesajın ulaşmasını engelleyen veya zorlaştıran sinyallere verilen isim. Canlılar âleminde ise, ancak bir başkasına bağımlı olarak yaşayabilen, ona zarar veren asalak canlılar için kullanılıyor. Marjinallik böyle bir şey. Kendi başınıza, kimliğinizle ve kişiliğinizle meydana çıktığınız zaman ne söylediğiniz söz ne de eylem yapan örgütünüz ka'le alınıyor. Siz de bütün kapasitenizi, siyasetin asıl aktörlerini engellemeye hasredip, onları taciz ediyorsunuz. Bir parazit olarak normal iletişime kulaklarını vermiş olanlar sizin çıkarttığınız paraziti, yani gürültüleri duyuyor. Ve amacınıza ulaşıyorsunuz. Kendi başınıza bir hiçsiniz. Bir gürültüden ibaretsiniz. Sadece sömürdüğünüz emekler ve aksattığınız iletişim üzerinden varlık gösterebiliyorsunuz. Yani parazitsiniz.

Daha açık tarif edeyim. Bunlar öğrenci kolektifleri, yani şu benim 'patolojik vak'a' teşhisi koyduklarım. Nitekim aynı teşhisi yüzlerine karşı tekrarladım.

Şanlıurfa'da, Baro tarafından cuma akşamı düzenlenen 'Değişim sürecinde Türkiye'de insan hakları' başlıklı panelde konuşmacı idim. Niyetim, Türkiye'nin geçirdiği köklü alt-üst oluşu gösterip, yeni bir toplum sözleşmesi üzerine yeni bir ülke inşa etmeye girişmemiz gerektiğini anlatmaktı. Yeni Türkiye, insana saygıya dayanacaktı. İnsana saygının evrensel kriterleri insan hak ve özgürlükleriydi. Bizi korkutarak yöneten devletin yerini, sadece ve sadece insan haklarını korumakla görevli bir devlet alacaktı. İnsan haklarının eksiksiz saygı gördüğü bir ülkede devleti de, ülkeyi de, milleti de o mübarek insanlar zaten korumaz mı?

Konferans salonunun girişinde durumu fark ettim ve Baro Başkanı İrfan Güven Bey'i ikâz ettim. Hiç olmazsa diğer konuşmacıların ifade hürriyetinin engellenmemesi için, oturum başkanından beni son sıraya yerleştirmesini rica ettim. Salon tıklım tıklım doluydu. Ayakta duracak yer bile kalmadığı için, içeridekiler kadarı kapıdan dönmek zorunda kalmış.

Urfa, çok renkli bir kimliği ve kişiliği olan bir şehir. Urfa'ya özgü insan ilişkilerinde çok incelmış bir medeniyetin izleri var. Medeniyet dediğimiz insan eseri toplumsal mimariye, farklı olanı bir zenginliğe dönüştürme becerisi olarak bakmak lâzım. Urfa bu zenginliğin şaheserlerinden biri ve özellikle şu günlerde Türkiye'nin geri kalanının bu zengin birikimden öğreneceği çok şey var.

Demokratik Toplum Kongresi yürütme kurulu üyesi Altan Tan'ın ateşli konuşmasına aldığı alkışlar, salonun hemen hemen yarısının BDP'ye yakın dinleyicilerden oluştuğunu gösteriyordu. Cengiz Çandar'ın 40 yıl öncesinin nostaljilerinden yola çıkartarak koyduğu perspektif de, salondan aynı karşılığı aldı. Ben ağzımı açar açmaz parazit, yani sesimin duyulmasını engelleyen bağırtılar başladı. Konuşmaktan vazgeçmemin tek sebebi ise, BDP'li gençlerle protestocu gençler arasında başlayan kavgayı durdurmaktı.

Gözlediğim iki noktayı, bu parazitlerin sesini medyada yükselten destekçilerin dikkatine sunmak istiyorum. Birincisi, ideolojik söylemlerini ve itirazlarını kendi dışlarındaki dünyadan ödünç alıyorlar. O akşam oturum başkanının bu gençlerle iletişim kurabildiği nadir anlardan birinde, protesto gerekçesinin, Kürt sorununu benim 'terör sorunu' olarak nitelemem ve Kürtçe eğitime karşı çıkmam olduğu ortaya çıktı. Her ikisi de gerçeğin tam aksi. Çıkartılacak sonuç, Kürt sorunu

üzerinden parazit yapıyorlar.

İkincisi, bu gençlerin hepsi 'iyi aile' çocukları. Kreşlerde büyüdüğü, annelerinin ellerinde kaşık peşlerinden koşarak karınlarını doyurdukları belli. Kıyafetlerine, duruşlarına ve yüzlerine ve en önemlisi özgüvenlerine yansıyan anne-baba eseri bir ihtimam göze çarpıyor. Muhtemeldir ki hepsinin anne-babaları toplumun ortalamasının üzerine çıkmış başarılı insanlar. Bu çocuklar, içine doğdukları bu emek mahsulü hayatları, kendi genç yaşamlarında kestirme yöntemlerle yeniden üretmek istiyorlar. Buldukları yöntem başka siyasal varlıkların ve emeklerin üzerine parazit gibi yerleşerek ses getiren bir siyasal kimlik edinmek. Urfa'da, Urfalıların arasında ve benim karşımda yaptıkları buydu.

Türkiye'nin ciddi ve ağır sorunları bu parazitleri kaldırır mı? Bence bunu bir daha düşünsünler. Kendi emekleri ile oluşturacakları bir siyasal zeminin ilk adımı olarak da Urfalılarından özür dilesinler.